

ΤΗΣ

ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΑΠΑΝΤΑ·

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥ

ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ.

31

ΕΝ ΛΟΝΔΡΑ

Ἐτυπώθη παρὰ Ρ. ΟΥΑΤΤΣ,

Διπλάνη τῆς πρὸς διάδοσιν τῶν Ἱερῶν Γραφῶν ἐν Βρεταννίᾳ τε
καὶ τοῖς ἀλλοις ἔθνεσιν Ἐταιρείας.

ἘΤΕΙ οὐαμ̄.

1840

ΣΗΜΕΙΩΣΑΙ Δ ΣΑΓΔΑΛΟΠ

ΑΓΓΛΙΑ

Επειδή τον παρατημένον

Ιωνίαν παρατημένον

Zgre
840

	Κεφάλαια	Σελ.		Κεφάλαια	Σελ.
ΓΕΝΕΣΙΣ	50 . . .	1	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	12 . . .	687
ΕΞΟΔΟΣ	40 . . .	60	ΔΣΜΑ ΔΣΜΑΤΩΝ	8 . . .	696
ΔΕΥΤΙΚΟΝ	27 . . .	110	ΗΣΑΪΑΣ	66 . . .	700
ΑΡΙΘΜΟΙ	36 . . .	148	ΙΕΡΕΜΙΑΣ	52 . . .	757
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ . .	34 . . .	198	ΘΡΗΝΟΙ	5 . . .	822
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ . .	24 . . .	241	ΙΕΖΕΚΙΗΛ	48 . . .	828
ΚΡΙΤΑΙ	21 . . .	271	ΔΑΝΙΗΛ	12 . . .	886
ΡΟΥΘ	4 . . .	299	ΩΣΗΕ	14 . . .	904
ΣΑΜΟΥΗΛ Α'	31 . . .	303	ΙΩΗΛ	3 . . .	912
ΣΑΜΟΥΗΛ Β'	24 . . .	341	ΑΜΩΣ	9 . . .	915
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α'	22 . . .	373	ΑΒΔΙΟΥ	1 . . .	922
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Β'	25 . . .	411	ΙΩΝΑΣ	4 . . .	923
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Α' . .	29 . . .	447	ΜΙΧΑΙΑΣ	7 . . .	925
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Β' . .	36 . . .	480	ΝΑΟΥΜ	3 . . .	930
ΕΣΔΡΑΣ	10 . . .	521	ΑΒΒΑΚΟΥΜ	3 . . .	932
ΝΕΕΜΙΑ	13 . . .	532	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	3 . . .	934
ΕΣΘΗΡ	10 . . .	549	ΑΓΓΑΙΟΣ	2 . . .	937
ΙΩΒ	42 . . .	558	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	14 . . .	938
ΨΑΛΜΟΙ	150 . . .	588	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	4 . . .	948
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ	31 . . .	662			

ΚΕΦ. α'.

ΕΙΣ τὴν ἀρχὴν ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

2 Ἡ δὲ γῆ ἦτον ἄμορφος καὶ ἔρημος· καὶ σκότος ἔκειτο ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων.

3 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς γίνη φῶς· καὶ ἔγινε φῶς.

4 Καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι ἡτον καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος.

5 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν· τὸ δὲ σκότος ὠνόμασε, Νύκτα· καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρωῒ, πρώτη ἡμέρα.

6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς στερέωμα ἀναμέσον τῶν ὑδάτων, καὶ ἀς διαχωρίζῃ ὑδάτα ἀπὸ ὑδάτων.

7 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισε τὰ ὑδάτα, τὰ ὅποια εἴναι ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος, ἀπὸ τὰ ὑδάτα, τὰ ὅποια εἴναι ἐπάνωθεν τοῦ στερεώματος· καὶ ἔγινεν οὕτω.

8 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρωῒ, δευτέρα ἡμέρα.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς συναχθῶσι τὰ ὑδάτα τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τόπον ἔνα, καὶ ἀς φανῇ ἡ ξηρά· καὶ ἔγινεν οὕτω.

10 Καὶ ὠνόμασεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὸ συνάθροισμα τῶν ὑδάτων ὠνόμασε, Θαλάσσας· καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡτον καλόν.

11 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς βλαστήσῃ ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, καὶ χόρτον κάμνοντα σπόρον, καὶ δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπὸν κατὰ τὸ εἶδός του, τοῦ ὅποιου τὸ σπέρμα νὰ ἦναι εἰς αὐτὸ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγινεν οὕτω.

12 Καὶ ἐβλάστησεν ἡ γῆ χλωρὸν χόρτον, καὶ χόρτον κάμνοντα σπόρον κατὰ τὸ εἶδός του, καὶ δένδρον κάμνον καρπὸν, τοῦ ὅποιου τὸ σπέρμα εἴναι εἰς αὐτὸ κατὰ τὸ εἶδός του· καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡτον καλόν.

13 Καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρωῒ, τρίτη ἡμέρα.

14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς γίνωσι φωστῆρες εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ διαχωρίζωσι τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὴν νύκτα· καὶ

(1)

ἀς ἦναι διὰ σημεῖα, καὶ καιροὺς, καὶ ἡμέρας, καὶ χρόνους.

15 Καὶ ἀς ἦναι διὰ φωστῆρας εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγινεν οὕτω.

16 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν διὰ νὰ ἔξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὴν ἡμέραν, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν μικρότερον διὰ νὰ ἔξουσιάζῃ ἐπάνω εἰς τὴν νύκτα· ἔκαμε δὲ καὶ τοὺς ἀστέρας.

17 Καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φέγγωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,

18 Καὶ νὰ ἔξουσιάζωσιν ἐπάνω εἰς τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν νύκτα, καὶ νὰ διαχωρίζωσι τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος· καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡτον καλόν.

19 Καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρωῒ, τετάρτη ἡμέρα.

20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς γεννήσωσι τὰ ὑδάτα μὲ ἀφθονίαν ηγκτὰ ἔμψυχα, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπάνωθεν τῆς γῆς εἰς τὴν ἕκτασιν τοῦ οὐρανοῦ.

21 Καὶ ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶν ἔμψυχον κινούμενον, τὰ ὅποια ἐγένησαν μὲ ἀφθονίαν τὰ ὑδάτα κατὰ τὸ εἶδός αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ τὸ εἶδός του· καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡτον καλόν.

22 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς, λέγων, Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ γεμίσετε τὰ ὑδάτα εἰς τὰς θαλάσσας· καὶ τὰ πετεινὰ ἀς πληθύνωνται εἰς τὴν γῆν.

23 Καὶ ἔγινεν ἐσπέρα, καὶ ἔγινε πρωῒ, πέμπτη ἡμέρα.

24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς γεννήσῃ ἡ γῆ ζῶα ἔμψυχα κατὰ τὸ εἶδός των, κτῆνος, καὶ ἐρπετόν, καὶ θηρίον τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδός του· καὶ ἔγινεν οὕτω.

25 Καὶ ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδός των, καὶ τὰ κτήνη κατὰ τὸ εἶδός των, καὶ πᾶν ἐρπετόν τῆς γῆς κατὰ τὸ εἶδός του· καὶ ἴδεν ὁ Θεὸς ὅτι ἡτον καλόν.

26 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς, Ἄς κάμωμεν ἀνθρώπον κατ’ εἰκόνα μας, καὶ καθ’ ὁμοίωσίν μας· καὶ ἀς ἔξουσιάζῃ εἰς τὰ ὄφάρια τῆς θαλάσσης, καὶ εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὰ κτήνη, καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ